

ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸਵੈਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਥਾ।

ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਆਪਣੀ ਰਸਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੋ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰਕੇ ਸਾਰੇ ਆਖੋ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਆਪ ਜੀ ਬੜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਬੜਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ। “ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚੁ ਕਰੰਮਾ। ਸਰਣ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ”। ਆਪ ਜੀ ਅੱਜ ਮੇਰਾ ਜਨਮ-ਦਿਨ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਅਤੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ। ਪਰ, ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ, ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਹਾਂ। ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ! ਜੇ ਆਪ ਜੀ ਮੇਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਕ ਦੋ ਬੇਨਤੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੋ।

ਜਿਹੜੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਮੈਂ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹਾਂ, ਗੱਲਾਂ ਬੜੀਆਂ ਹੀ ਔਖੀਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਬੜੀਆਂ ਹੀ ਸੌਖੀਆਂ ਨੇ। ਔਖੀਆਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨੇ ਕਿ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਤ ਬਣ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਭੇਡਚਾਲ ਪੈ ਜਾਵੇ, ਡੰਡੀ ਬਣ ਜਾਵੇ ਉਹਦੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਬੜਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੌਖੀਆਂ ਇੱਸ ਕਰਕੇ ਨੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਚਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਹ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਕੋਈ ਆਦਤ ਛਡਣ ਵਿੱਚ ਸਮਸਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ। ਫੇਰ “ਬੁੱਲਿਆ ਰੱਬ ਦਾ ਕੀ ਪਾਉਣਾ, ਇੱਧਰੋਂ ਪੁੱਟਣਾ ਇੱਧਰ ਲਾਉਣਾ”। ਆਪਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਰਿਵਾਜ਼ ਹੈ; ਕਿ ਜਨਮਦਿਨ ਸਮੇਂ ਕੇਕ ਕੱਟਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਬਰਥਡੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੇਕ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਬਰਥਡੇ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨੇ। ਜਨਮਦਿਨ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਬਣਿਆ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੋਕ ਵੱਡਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ-ਮਹਾਰਾਜੇ ਦਾ, ਜਨਮਦਿਨ ਮਨਾਉਦੇਂ ਆਏ ਨੇ। ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ, ਕੇਕ ਕੱਟਣਾ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਬਰਥਡੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਥਾਂ ਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੋਰਿਆਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਖੂਨ ਪੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਆਪਾਂ ਜਨਮਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਹੀ ਰੂਪ ਦੇ ਕੇ, ਸਹੀ ਸੇਧ ਦੇਕੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਥਾ ਚਾਲੂ ਕਰੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਮਧਾਰੀਏ ਅੱਗੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਲਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਆਨੰਦ ਮਰਿਆਦਾ ਚਲਾਈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ। ਇੱਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇੱਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਬਖਸ਼ਣ। ਸੋ ਇੱਸ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਤਿਤ ਕਰਕੇ ਕੱਕਾ ਕੇਕ; ਕੱਕਾ ਕੜ੍ਹਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਦ ਕਰ ਦਿਓ। ਕੇਕ ਕਿਸ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ? ਆਟਾ-ਖੰਡ-ਘਿਊ। ਅਤੇ ਕੜ੍ਹਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਦ ਕਿਸ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ? ਆਟਾ-ਖੰਡ-ਘਿਊ। ਕੱਕਾ ਕੇਕ: ਕੱਕਾ ਕੜ੍ਹਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਦ। ਕੇਕ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ; ਕੜ੍ਹਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਦ ਕਰ ਦਿਓ। ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ, ਵੱਡੇ-ਛੋਟੇ ਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਹੋਵੇ ਉਥੇ ਕੇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੜ੍ਹਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਦ ਵਰਤੇਗਾ। ਰਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦ ਨਾਲ ਕੱਟਣ ਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਭੇਡਚਾਲ ਹੈ, ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕੱਟਣ ਦੀ। ਪਰ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦ ਨਾਲ ਕੱਟੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕੜ੍ਹਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਦ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਫੇਰ ਲਵੇ। ਕੱਕਾ ਕਰਦ: ਕੱਕਾ ਕਿਰਪਾਣ। ਠੀਕ ਹੈ? ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਫੇਰਨੀ ਸਾਡੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਮਨਾਉਣਾ ਤਾਂ ਜਨਮਦਿਨ ਹੀ ਹੈ। ਬਦਲਾਵ ਲਿਆਉਣਾ ਕਿਹੜੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਸੋ, ਇੱਹ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੋ। ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਜਨਮਦਿਨਾ ਦੇ ਉਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਏ। ਕੇਕ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕੜ੍ਹਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਰਦ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਰਪਾਨ ਹੋਵੇਗੀ।

2. ਦੂਸਰੀ ਬੇਨਤੀ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਹੈਪੀ ਬਰਥਡੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈਪੀ ਬਰਥਡੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਮੈਸੇਜ਼ ਕਰਾਗੇਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਕਵੂਂਗੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੀ ਵਧਾਈ ਹੋਵੇ। ਮੁਬਾਰਕ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਵਰਤਾਂਗੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਹੈਪੀ ਬਰਥਡੇ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ “ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਅਸੀਸ” ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਏਗਾ। ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਇੱਹ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਹ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੋ ਤੁੱਕਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਲਈਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬੜਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ

ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਹਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਮਨਾਉਗੇ, ਉਹਦਾ ਵੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੁਨਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋ ਇੱਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਿਆਉ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਨ, ਆਤਮ-ਸਨਮਾਨ ਲਿਆਉ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਥਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਨੇ, ਅਸੀਂ ਭੇਡਚਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ।

ਸੋ ਇੱਹ ਤਾਂ ਸੀ ਜਨਮਦਿਨ ਸੰਬੰਧੀ। ਅਗਲੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ! ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅੱਜ ਇਹ ਪ੍ਰਣ ਕਰੋ “ਅੱਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਾਂ ਲਗਦੇ-ਚਾਰੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ”। ਭਾਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਬਿਨਾ ਲੋੜ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਹੈ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨਾ ਆਖੀਏ। “ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਜ ਭਲੋ ਸਭ ਕੋਇ”। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਅੱਜ ਪ੍ਰਣ ਕਰੋ “ਆਪਾਂ ਲਗਦੇ-ਚਾਰੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ! ਭਾਵੇਂ ਕਦੀ-ਕਦੀ ਲੂਣ-ਮਿਰਚ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇ-ਹਜ਼ਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਗਦੇ ਚਾਰੇ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਲਭੋਣੇ ਨੇ। ਇੱਹ ਪ੍ਰਣ ਕਰੋ; ਹਰੇਕ ਦੇ ਗੁਣ ਲੱਭ ਕੇ ਉਹਦੀ ਛੋਟੀ-ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੋਭਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇਂਦੇ। ਕਿੰਨਾ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੋ! ਆਪ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸੋ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਆਖੋ; ਧੰਨ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਫੇਰ ਆਖੋ ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਦਲੀਪ ਕੋਰ ਜੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਇਸ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ਮਾਤਾ ਚੰਦ ਕੋਰ ਜੀ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਾਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਤਨੀਆਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਖੋ: ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਧੰਨ ਮਾਤਾ ਚੰਦ ਕੋਰ ਜੀ। ਇਹਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਤੋਂ ਫੇਰ ਇਹ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਮੈਂ ਕੀਤੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਬੇਨਤੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੋਗੇ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਅਗਵਾਈ ਕਰੋ। ਨਵੀਆਂ ਪ੍ਰਥਾ ਚਲਾਉ। ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ।